Ламар

Ламар	
български поет	
Роден	Лалю Маринов Пончев 1 януари 1898 г. Калейца, Княжество България
Починал	21 февруари 1974 г. (76 г.) София, Народна република България
Погребан	Централни софийски гробища, София, Република България
Националност	България
Работил	редактор, писател
Литература	
Псевдоним	Ламар

Период	1922–1974
Жанрове	стихотворение, поема, роман
Дебютни творби	стихове в сп. „Всеобщ преглед“ (1917)
Известни творби	„Железни икони“ (1927)
Награди	Димитровска награда (1950, 1952)
Ламар в Общомедия	

Лалю Маринов Пончев, известен с литературния си псевдоним **Ламар**, е български поет и писател.

Биография

Паметна плоча за поета на зида на родната му къща

Роден е на 1 януари 1898 г. в с. Калейца, област Ловеч. Завършва Търговската гимназия в Свищов през 1916 г. и Школата за запасни офицери през 1918 г. Участва в Първата световна война.

След войната работи в Троян, откъдето е уволнен от чиновническа служба за анархистичните си убеждения през 1923 г. Премества се в София и се сближава още същата година с Гео Милев и Христо Ясенов. От 1925 до 1947 г. Ламар ръководи основаната от него печатница „Ново изкуство“, редактира и издава сп. „Новис“ (1929 – 1932). Участва във втората фаза на Втората световна война.

През месец юни 1926 г. в София действително излиза брой 1 на списание „Начало“, първото по-мащабно анархистическо начинание след събитията от 1925 г. На списанието сътрудничат анархистите Мицо Андонов, Лалю Маринов – Ламар, Константин Кантарев, Славчо Васев, Трайчо Доброславски, Димитър Димитров, Димитър Косев, Здравко Сребров, Буко Пити, Витош Таджер, Владимир Харизанов, Невяна Липошлиева – Липа, Емануил Емануилов и други.[1]

След 9 септември 1944 г. е редактор на списанията „Български воин“ и „Турист“, на вестник „Ехо“ и др. Умира в София на 21 февруари 1974 г.[2]

Памет

На Ламар е наречена улица в квартал „Драгалевци“ в София (Карта).

Библиография

- „Арена. Стихотворения“ (1922)
- „Железни икони. Стихотворения“ (1927)
- „Мирни-размирни години. Поема“ (1928)
- „Запад-Изток. Славянска поема“ (1944)
- „Горан Горинов. Войнишка поема“ (1946, 1953)
- „Бойни песни“ (1946)
- „Със ски в планината. Пътепис“ (1950)
- „Утро над родината. Стихотворения“ (1951)
- „Строителни години. Стихотворения“ (1952)
- „Гора вековна. Стихотворения“ (1954)
- „Град се гради. Поема“ (1954)
- „Зора зазорила. Поеми и сонети“ (1956)
- „По планини и равнини“ (1958)
- „Мъдростта на годините“ (1959)
- „Васил Левски. Лирическа животопис“ (1960)
- „Големият майстор. Разкази и приказки“ (1960)
- „Единак. Приказки и разкази“ (1961)
- „Зуници над България. Лирика“ (1962)
- „Светло и сред нощ. Роман“ (1962)
- „Дъб под небето. Стихотворения“ (1963)
- „Дълбокото усое. Импресии“ (1965, 1973)
- „От изгрев до залез. Роман“ (1966)
- „Моите птици. Разкази и описания“ (1967)
- „Претворения. Стихове“ (1968)
- „Сказания. Стихове“ (1970)
- „Размразената лавина. Есета, мисли и спомени“ (1970)
- „Щъркели. Разказ за деца“ (1970)
- „Врагове на мисълта. Стихове“ (1970)
- „Шумка зелена букова. Избрани стихотворения“ (1971)
- „Намерени писма. Стихове и поеми“ (1973)
- „Козлето в планината. Стихове и разкази“ (1974)
- „Земни видения. Стихове и поеми“ (1975)

За него

- Михаил Тошков, „Ламар. Литературна анкета“. София: БАН, 1977, 274 с.
- Нели Дечева, „Поздравете всички от мен: Книга за Ламар“. София: Анубис, 1997, 142 с.

Гробът на Ламар в Централните софийски робища

Източници

1. Кръстев, Лъчезар. Анархистическото движение в България, 1925 – 1928 г, пропагандна дейност и въоръжена съпротива // anarchy.bg, май, 2015. Посетен на 10 юни 2022.
2. Ламар на сайта Литературен свят.